

ביתי לחן נחום היימן

גם אם ארחק אל מרחבי עולם,
אם את ראשי אשא אל הצוקים,
גם אם אצא לדרך עם כולם
או אם אמצא נתיב למרחקים.
בכל מקום תמיד אשא איתי,
זיכרון ימים וטעם של ביתי.

גדול הוא העולם רבים צבעיו,
ובכרכים אורות מצטחקים.
והיקום באלף ניגוניו,
שוטף עם ההמון שבשווקים.
אבל לעד רק את ידידתי
המדרכה אשר לפני ביתי.

כי זה ביתי הקט והשלו,
עם ברוש מול הכניסה, ושביל המצטלב.
עם תומר וציפור, מול קיר מגן אפור,
עם חבל של כביסה,
וטוב בלב.

אהבתי את העמק בזריחה.
את ריח החציר והסלקים.
אהבתי בשדותי את הפריחה
ואת צריחת השחף בשחקים.
אהבתי לחרוש את אדמתי,
לראות חמה שוקעת על ביתי.